

ut taceamus, quanta sententiarum divortia in ipsa de officiis Salvatoris doctrina sese offerant, magni omnino ponderis & gravitatis.

§. II. Doctrina itaque ecclesiae nostrae purior adeo tepide proponi neutiquam debebat. Multo enim sanctior est & locupletior, quam ut solis his cancellis sine omni cautela & explicatione concludi possit: attributa divina, *omniscientiam, omnipotentiam, omnipraesentiam, adorabilitatem, Humanae Naturae communicata esse.* Primo enim non saltem attributa, sed etiam *hypostasis divinae humanae naturae incarnatione est communicata.* II. *Communicatio etiam naturae divinae ad humanam est facta, idque sine omni vel confusione, vel transfusione sive commixtione vel exaequatione.* III. *Communicatio attributorum ipsorum non unius ejusdemque classis est.* Nam non saltem ἐνεργητικά, qualia hic enarrata sunt, verum etiam ἀνερέργητα ad humanam Naturam communicata fuerunt, & perinde a Reformatis in dubium vocata. IV. Haec attributa ἐνεργητικά sunt longe plura, quam quae enumerantur, ut virtus vivificandi, ipsaque divina majestas & gloria, non praetermittenda, quam secundum divinitatem aequalem & eandem cum Patre habet, Johan. XVII. 5. cum omnibus donis infinitis exinde resultantibus, & omnia dona finita infinitis modis superantibus. V. Cum his attributis enumeratis communicata sunt apotelesmata ex utriusque naturae operationibus hypostatice factis redundantia, adeo, ut triplex officium Christi non secundum divinam saltem, sed etiam secundum humanam revera peragatur, (de quo momento conf. *Special-Wiederlegung der Casselischen Wechsel-Schriften P. I. c. II. p. 116.*) & quae alia sunt, quae ad doctrinam auream ecclesiae nostrae, ex verbi divini limpidissimis fontibus haustam summam recensendam pertinent. Si dixerit quispiam, non videri, fuisse scopo praesenti conforme; nihil sane obtinebit. Vbi enim de dissensu dicendum, & τὸ ἀκρον controversiae est ponendum,